

НЕДЕЉА 7. ПО ВАСКРСУ-Св. Отаца
Тоне 6TH Ер. 44 (Acts. 20:16-18;28-36)
Gospel: Jn. 56 (17:1-13)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква прославља:
Мај. 31st 2020-Мај.18TH 2020*

PLEASE, KEEP SOCIAL DISTANCE !!!!!!!

Свети цар Константин и царица Јелена

Родитељи Константинови беху цар Констанције Флор и царица Јелена. Флор имаше још деце од друге жене, но од Јелене имаше само овога Константина. Три велике борбе имаше Константин кад се зацари: једну против Максенција, тиранина у Риму, другу против Скита на Дунаву и трећу против Византинца. Пред борбу са Максенцијем, када Константин беше у великој бризи и сумњи у успех свој, јави му се на дану пресјајан крст на небу, сав окићен звездама, и на крсту стајаше написано: овим побеђуј. Цар удивљен нареди да се скује велики крст, сличан ономе што му се јави, и да се носи пред војском. Силом крста, он задоби славну победу над бројно надмоћним непријатељем. Максенције се удави у реци Тибру. Одмах потом Константин изда знаменити Едикт у Милану 313. године, да престану гоњења хришћана. Победивши Византинце, он сагради диван престоноград на Босфору, који се од тада прозва Константинопољ. Но пред тим Константин паде у тешку болест проказну. Жречеви и лекари саветоваху му као лек купање у крви заклане деце. Но он то одби. Тада му се јавише апостоли Петар и Павле и рекоше му да потражи епископа Силвестра који ће га излечити од страшне болести. Епископ га поучи вери хришћанској и крсти, и проказа ишчезе са тела царевог. Када наста раздор у цркви због смутљивог јеретика Арија, цар сазва I васељенски сабор у Nikeји 325. године, где се јерес осуди, а Православље утврди. Света Јелена, благочестива мајка царева, ревноваше много за веру Христову. Она посети Јерусалим и пронађе Часни Крст Господњи, и сазида на Голготи цркву Васкрсења и још многе друге цркве по Светој Земљи. У својој осамдесетој години представи се ова света жена Господу 327. године. А цар Константин надживи своју мајку за десет година и упокоји се у својој шездесет петој години у граду Никомидији. Тело његово би сахрањено у цркви Светих Апостола у Цариграду.

The Holy Martyr John Vladimir, King of Serbia

He came of a princely family from Zahumlje. His grandfather was named Hvalimir and his father Petrislav. He was a wise ruler; merciful, meek, chaste and courageous. He was fervent in prayer and a devoted builder and benefactor of churches. But he had major battles to fight, both inside and outside his realm; internally with heretics and Bogomils, and externally with invaders, with King Samuel and the Emperor Basil. Samuel captured him by guile and threw him into prison. While he was in prison, an angel of God appeared to him and foretold that he would soon be released from prison, but that he would die a martyr's death. Getting to know Vladimir better, Samuel became attached to him and gave him his daughter Kosara in marriage. When Samuel died, his son Radomir became king, but his twin brother Radislav killed him and then summoned Vladimir on some pretext and beheaded him as well, in 1015. The relics of this holy martyr-king are preserved uncorrupt in his monastery near Elbasan, and numerous wonders have been worked over them through the ages and to this day. In 1925, a church was built to this royal martyr near the monastery of St Naum, which famous monastery he founded.

Освећење ваших кућа

Због ситуације са корона вирусом нисмо били у могућности да осветимо Ваше куће ове године. Када се ситуација смири, ако желите, можете позвати оца Мила да то учините. 330-519-6621

Вјечнаја Памјат (Memory Eternal)

У суботу 30. маја 2020. године одржан је четрдесетодневни парастос за покојног **Вујицу Аковић**. Бог да му душу прости а његовој фамилији наше искрено саучешће.

Вјечнаја Памјат (Memory Eternal)

У суботу 30. маја одржан је полугодишњи (шестомесечни) парастос за покојне **Тиосава и Ружу Мићић**. Бог да им душу прости а њиховој породици наше искрено саучешће.

Свети мученик Јован Владимир, краљ српски

Беше од рода кнежевског из Захумља. Деда му се зваше Хвалимир, а отац Петрислав. Као владар мудар, милостив, кротак, девствен и храбар. Усрдно се Богу мољаше и драговољно цркве зидаше и помагаше. Али имађаше тешке борбе и изнутра и споља, изнутра са јеретичима и богумилима, а споља са завојевачима: царем Самуилом и царем Василијем. Самуило га преваром зароби и баци у тамницу. Када тамноваше, јави му се ангел Божји и предсказа му, да ће скоро бити ослобођен тамнице, али ипак да ће мученички скончати. Познавши га боље, Самуило га

заволи и даде му своју кћер Косару за жену. Када умре Самуил, зацари се син његов Радомир. Но двојуродни брат Радомиров Владислав уби Радомира, па онда дозва на превару Владимира те и овога посече 1015. године. Мошти овога светог краља мученика почивају нетљене у његовом манастиру код Елбасана и на њима се кроз векове дешаваху, и дан дањи дешавају, многобројна чудеса. Код манастира Светог Наума, 1925. године подигнута је црква овоме крунисаном мученику као ктитору овога славног манастира.

Задушнице - Православни хришћани задушнице посвећују својим преминулим прецима, а на тај дан, према традиционалном обичају, обилазе гробове, пале свеће и служе помен. Према народном веровању, свећа упаљена на задушнице више вреди од свих других које се пале за душу покојника током године. Верници на задушнице упућују молитве Богу за милост према упокојенима и опрост грехова које су починили током живота.

На дан задушница обичај је да се износи храна на гробље. Та храна се дели са људима који посећују гробље уз помињање за спас душе покојника. За ту прилику домаћице у неким крајевима Србије месе посебну погачу без квасца. На гробљу се погача дели обавезно, а уз њу жито и нека друга храна и слаткиши. Чврста вера за мртве у Православној Цркви је увек била важна и молитве (помени) посебно изнете на Светој Литургији, сви православни су у мислима подједнако повезани са својом преминулом родбином, рођацима и пријатељима.